

REVISTA MUSICAL CATALANA

[Actualitat](#) | [Òpera](#) | [Simfònic](#) | [Coral](#) | [Contemporània](#) | [Crítica](#) | [Opinió](#) | [Concursos i Premis](#) | [L'ànima del so](#)

El somni d'una nit d'estiu... màgica!

Publicat per Redacció el 5 juliol 2013 a Crítica · 0 Comentaris

© Antoni Bofill

PALAU 100. Berliner Philharmoniker. Orfeó Català. Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Camilla Tilling, soprano. André Schuen, baríton. Dir.: Simon Rattle. **PALAU DE LA MÚSICA. 1 DE JULIOL DE 2013.**

Per Mercedes Conde Pons

Va ser realment una nit d'estiu màgica, però no va ser un somni, afortunadament. Els que ho van viure ho recordaran molt de temps; alguns potser tota la vida, i potser amb el temps semblarà un somni, però certament no ho va ser. Aquella nit de l'1 de juliol de 2013, però, marcarà un abans i un després en els annals de la història del centenari Orfeó Català.

El debut de l'Orfeó Català i el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana amb la Berliner Philharmoniker –sens dubte una de les *top 5* del món en l'àmbit orquestral (i potser encara podríem filar més prim)– culminava una sèrie d'esdeveniments de gran repercussió, tant musical com social i cultural, per a l'Orfeó Català i el col·lectiu que representa, i que van tenir lloc durant 10 dies inoblidables. **Des del debut a Viena, al qual ja vam fer referència**, passant pel Concert per la Llibertat al Camp Nou el 29 de juny passat, la Jornada de Portes Obertes del Palau de la Música Catalana el 30 de juny amb èxit d'assistència, fins al concert del dia 1 de juliol amb l'Orquestra Filharmònica de Berlín, tots aquests esdeveniments han situat l'Orfeó Català i la institució que el representa a primera plana de l'actualitat cultural i han contribuït, finalment, a situar els cors de l'Orfeó Català on els pertoca, és a dir, a primera fila en la llista de prioritats de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana. Institució que, com s'ha demostrat amb aquests projectes assolits amb èxit, té com a objectiu situar l'Orfeó Català a primera línia en l'àmbit internacional i treballar per assolir la màxima excel·lència en les seves actuacions.

Ja a la venda a tot el país.

Subscriu-te aquí.

[Els + vistos](#) | [Els + recents](#) | [Comentaris](#)

1 juliol 2013 · Redacció
Mario Ros guanya el segon premi del Concurs de Composició Sorodha

25 juny 2013 · Redacció
El segon Curs de Direcció Orquestral Eduard Toldrà, a punt de començar

10 juny 2013 · Redacció
Obres de Fauré, Mozart i Vivaldi per a la solidaritat

10 juny 2013 · Redacció
El baríton barceloní Raimundo Torres, recuperat en un llibre biogràfic

10 juny 2013 · Redacció
Guanyadors del 9è Concurs Internacional per a Joves Músics de les Corts

[Twitter](#)

© Antoni Bofill

Amb dos assajos el mateix dia del concert, Simon Rattle va aconseguir el que sols un mestre consagrat pot fer: definir la seva versió del *Requiem* de Fauré, perfeccionar els detalls pendents i convèncer l'Orfeó Català que tot allò que demanava –amb exigència de qualitat– era totalment capaç d'assumir-ho. Un entusiasta conjunt coral –extramotivats els seus membres per l'excursionista oportunitat de treballar amb aquest director– va oferir una versió del *Requiem* de Fauré de prestacions antològiques. I és que Sir Simon Rattle va confeccionar un *Requiem* de contrastos, amb pianíssims d'un intimisme aclaparador –superant, fins i tot, la barrera del murmur, però amb una afinació impecable– fins als fortíssims exultants en què la massa coral va manifestar una rotunditat sonora colpidora, sobretot en la secció masculina. L'Orfeó Català –que a tall d'anècdota val a dir que estrenava nou uniforme femení, força afavoridor– va demostrar no només la solvència en l'assumpció de la partitura –cantant gairebé de memòria –, sinó que va estar en constant comunicació amb director i orquestra, els quals, com era d'esperar, van demostrar per què es disputen el primer lloc al podi a nivell mundial.

I és que la Berliner Philharmoniker, després d'una esgotadora *tournee* a Madrid, encara es va reservar energia –i ganes– per al concert que va oferir al Palau de la Música, després de més de 10 anys de la seva darrera actuació en aquest escenari i, en el cas de Rattle, 38 anys d'ençà del seu debut, essent un jove director de només 21 anys al capdavant de l'English Chamber Orchestra. Fauré, com explicava Rattle als cantaires de l'Orfeó durant un dels assajos, no és un compositor que estigui dins el repertori habitual dels “berliner”. Per aquest motiu els músics esperaven amb ganes retrobar-se amb aquesta partitura delicada, deliciosa, intimista..., que Rattle va llegir en clau gairebé dramàtica. Una versió diferent, sens dubte, de l'estil que s'associa sovint a aquesta partitura; però quina versió, al cap i a la fi! L'actuació l'arrodoní el baríton André Schuen, de timbre noble i bon estil, i quedà passatgerament enterbolida pel “Pie Jesu” descol·locat de Camila Tilling.

© Antoni Bofill

La segona part se centrava en la *Segona Simfonia* de Schumann, un repertori en què l'Orquestra Filharmònica de Berlín se sent més còmoda –ni que sigui per afinitat nacional– i en què va oferir una autèntica lliçó de so orquestral: compacte, còmplice, rigorós i entusiasta. Simon Rattle guià els seus músics –entre els quals es podia veure el viola Joaquín Riquelme, exalumne de l'ESMUC i exmembre de l'OBC– pels camins de continus claroscurs que el torturat Robert Schumann recorria en el seu procés compositiu, com a testimoni del seu complex món interior. Corda arrelada en la noblesa del so alemany històricament admirat per totes les orquestres, vents metall que sonaven com un sol instrument –cap nota fora de lloc, cap desajust en l'empastament sonor... – i, atenció!, cossos en direcció contrària al respall de la cadira i en direcció a Simon Rattle en actitud d'atenció i implicació. Quant n'hem d'aprendre, aquí... El tercer moviment, en què Schumann sembla avançar-se a uns temps que no havien arribat, i que potser encara no han arribat, va sonar esgarrifós en la

Facebook

Revista Musical Catalana

M'agrada T'agrada.

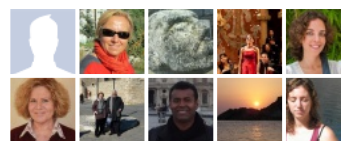

Revista Musical Catalana

Aquest diumenge, 7 de juliol, comença la 48a edició del Festival Internacional de Cant Coral de Barcelona, fins el 13 de juliol i organitzat per la FCEC. 500 cantaires de diversos països convertiran Barcelona en la capital mundial del cant, al costat d'altres poblacions catalanes. Hi hauran concerts gratuïts a l'església del Pi.

<http://www.revistamu>

A tu i a 972 més us agrada Revista Musical Catalana.

Complement social de Facebook

Arxiu

Actualitat	680	Antiga	23
Cambra	141	Concursos i Premis	75
Contemporània	22	Coral	106
Crítica	314	Dansa	4
Diversos	184	Internacional	6
Jazz	18	L'ànima del so	4
Musiques del món	13	Òpera	79
Opinió	4	Simfònic	68
Video	1		

bellesa, sobrenatural gairebé, i fins i tot el segon moviment, tan sovint circumstancial, va sonar ple de sentit, no gens fugisser.

Davant un concert d'aquestes característiques, tan excepcional en la circumstància com en el resultat, només queda l'agraïment i el consol per haver estat testimoni d'un moment estel·lar... de la humanitat catalana.

Comenta-ho

Posting as **Palau Música Catalana** (Change)

 Post to Facebook

Warning: <http://www.revistamusical.cat/?p=7115> is unreachable.

Facebook social plugin

Previous Post

La JONC celebra el 20è aniversari amb el director Josep Pons

Next Post

El 5è Festival Música de Cambra de Godella continua obrint-se als joves talents

**REVISTA
MUSICAL
CATALANA**

Inici
Contacte
Edició digital
Publicitat
Sobre la RMC
Subscripcions
Webs recomanades